

Annam a subscris preliminările păcei, prin care Annam se pune sub protecția franceză și primește ca locurile sale fortificate să fie ocupate de trupele franceze. — In urma acestei învoiri, expediția, propriu zisă, din Tonkin, se poate considera ca terminată. Ce mai rămâne e curățirea a cestei terri de trupele regulate și ne-regulate ale Chinezilor. Munca nu va fi atât de usoară pentru Franța, dar în sfârșit va eșa cu bine.

Iată raportul oficial al admiralului Courbet despre luarea capitalei Hue, de către Francezi:

„Drapelul francez fălfăie asupra fortărilor și bateriilor de la intrarea iuluui Hüe. Vipera și Lynx sunt ancorate în interior. Bombardamentul și asaltul au avut loc în zilele de 18, 19 și 20 August.

„Debarcare la Nord, imposibilă în ziua de 19, s-a efectuat la 20 cu o im-petuositate foarte via și cu toată resistență inversată a Annamitilor adăpostiți după întăriri.

„Forturile și bateriile din Sud au fost ocupate la 21 fără luptă. Bombardamentul s-a executat de vasele Bayard, Atalante, Chateau-Renaud, Drac, Vipera și Lynx. Tirul excelent. Rezultate considerabile.

„Corpul de debucare se compune din companiile de pe Bayard, Atalante și Chateau-Renaud, cu artleria din companiile a 27-a și 31-a de infanterie marina, o companie de tiraliști annamiti, două baterii de artilerie marina, total 1050 oameni.

„Între ocupăriile fortului de Nord și a celui de Sud, Vipera și Linceul, susținute de diviziunea navală și de forturile de Nord, au mers de-a lungul anilor cu bravură în interiorul barierelor, sub ochul forturilor de Sud.

„Peste 600 de Annamiti au fost omorâți. Obusele noastre au pricinuit devastării enormă. Din partea noastră cai-va răniți. Trei ghiule au lovit peretei lui Bayard; Vipera încă a fost lovită de mai multe ghiule. Stricăriile sunt puțin grave.”

Călătoria regelui Spaniei în Germania.

Oficiul spaniol «La Epoca», declară, într-unul din numerile sale mai noi, că foile franceze sunt gresite când atribuiesc călătoriei regelui Alfonso în Germania scopul incheierei unei alianțe germano-spaniole.

Dacă Alfonso XII ar avea aceasta în vedere, zice oficiul, el ar însărcina cu această misiune pe ministrul și ambasadorul săi, fără să facă cel mai mic sgomot. Năr merge singur în Germania. Afară de aceasta, poporul spaniol nu vrea să știe nimic de-o astfel de alianță.

«La Epoca» își termină desmințirea spunând, că Alfonso împlinesc o datorie de etichetă mergând să a-siste la manevrele germane unde a fost chemat și că va profita de această ocazie, spre a merge și în Austria să vadă rudele soției sale.

Din Alsacia-Lorena.

Germania nu dovedește tocmai mare tact cu aceea ce face astăzi în Alsacia-Lorena. Ea a inaugurat în aceste provincii o eră de persecuții, care cinește unde va duce.

Deputatul Antoine din Metz i s-a făcut perchișie strănică, pentru simplul motiv ca voie să scoată o foaie de protestație și scrisoare o scrisoare protestătoare guvernatorului general, care interzise apariția acestor fii. Nemulțumit cu saptul perchișiei, guvernatorul general pusese să-o afișeze pe toate stradale, declarând verde că per-

chisitia se face din cauza «agitațiunilor» deputatului Antoine. Murmure așa incepă să se audă și prin popor și autoritățile așa incepă să le dea putere și mai mare răspândind sgomotul că în curind vor fi isgoniți din provinciile imperiale toti Francezi, cără vor mai îndrăsnii să pozeze în Francezi.

Foile germane esplică amintita provocare a lui «Nordd. Allg. Ztg.» într-altele și cu aceea, că Franța a inceput de căt-va timp să agite popația din Alsacia și Lorena. În fața lăptelor de la Măsă sus, nu vedem oare că această imputare e de rea-voință și că cine turbură pacea provincialor de lângă Rhin agitând poporația din Tonkin, sunt toțial autoritățile nemțești?

Incepe să dea și marea Germanie pe panta Ungurilor, cu intoleranța și suscepțibilitatea sa bolnăvicioasă. Reu-seam! Oră persecuțiile incinate în Alsacia și Lorena nu sunt de căt o provocare paralelă celei din «Nordd. Allg. Ztg.», și atunci cu atât mai asistat un mare număr de oficeri străini.

ALIANȚA BALCANICĂ

«Novoie Vremia» publică un important articol, în care se ocupă de evenimentele unui răsuflare al Rusiei cu Austria, în care statele de la Dunăre și Balcani, România, Serbia, Bulgaria și Muntenegru, eșă vor alia, de sigur, forțele în contra Austriei.

Popoarele din peninsula Balcanilor, zice foaia rusească, văd în Austria un inimic cu mult mai periculos, de căt cum a văzut odinioară în Turcia, de vreme ce ea se pune de-a curmezișul unirei și dezvoltării lor naționale viitoare. În apărarea proprie contra acestei primejdii, interesele României, Serbiei și Bulgariei sunt identice. Lor li se alătură, din alte motive poate, și Turcia. În casul unui răsuflare austro-ungară poate vedea lăsare în contra sa toată peninsula balcanică, fără deosebire de naționalitate. Aceasta va fi pentru dănsa un inimic serios și puternic.

„Făcând excepție de Turcia, România ocupă primul loc ca putere militară. Cătănd a se scăpa de tutoratul economic și politic al Austriei, precum dovedește atitudinea cabinetului din București în ceea ce urmărește unificarea unirii din Dunăre, România cauță a și mări puterea sa prin anexarea celor trei milioane de Români ce trăiesc în monarhia habsburgică. Forțele României sunt deja astăzi puternice. De aceea a stărtuit Austria pentru revocarea generalului Brâlmont, care elaborase un proiect al fortificării Bucureștilor și un întreg sistem de fortificări la granița nordică.”

«Novoie Vremia» însăși acum, cu multă cunoștință de cauza, tot ce s-a făcut pentru reorganizarea și înmulțirea armatei noastre și a materialului de răsuflare. Astăzi dispunem de o armată de camp de 150,000 oameni cu 288 de tunuri, fără miliiți care alcătuiesc 96 batalioane și 60 escadroane cu 180 tunuri. Si că acești soldați sunt disciplinați, au dovedit manevrele din anul trecut, unde ei au stors admirația noastră. Apoi Rumelia Orientală, care poate pune pe picior de răsuflare 50,000 de oameni.

In partea vestică a peninsulii balcanice, va conduce răsuflarei în contra

tineri, presintând pe Séverac acelora dintre oșpetii săi cără nu cunoșteau pe ténérul ofițer, zicându-le cu o veselie necumpărată:

— Fiul celu mai scump amic al meu. L'am făcut nepot; era deja copilul meu adoptat.

Frossard, prea agitat, se impărtea între dr-a Merlot, care servise drept dominoară de onoare amicii sale, și contesa de Canalheilles, a cărei paliditate îl spăimântă. Sarah nici nu și mai da acum osteneala d'a se preface, și nu și mai strâmbă, pentru un suris de poruncă, buza ei obosită. Se arăta abătută de frigurile care o muncea, sdorbită de insomniile ei neintrerupte. Această femeie ténéră, atât de frumoasă, aşa de seducătoare, atât de admirată, nu mai era pentru cei ce o priveau cu atenție, de căt un obiect de milă. În 15 zile, imbătrînirea cu 20 de ani. Așezată într-un ofițer, cu spatele intors spre fereastră, a cărei lumină îl facea rău la ochi, asculta, amețită.

— Ce fac tinerii căsătoriți? întrebă d-na Smorden. Pleacă, sau rămân?

— Oh! miciile călătorii, după cununie, nu mai sunt la modă, răspunse Pomperan. E un obicei cu totul vechi.

— În timpul meu, zise Merlot aspru, această plecare spre libertate era considerată cu totul frumoasă. Gustul

Austriei Muntenegrul. El a inceput clădiri de căi strategice, cără vor înlesni mult atiunea. Cătă privescete pe Serbia, Austro-Ungaria se înșală amarnic dacă crede, că servilul ei guvern de astă ză ar putea face să stea cu măiniile în sin. Nu guvernul face poporul și Sérbi nău uitată încă gloriosul lor trecut și pe fratei lor din Bosnia și Herțegovina.

ȘTIRI MILITARE

Matile manevre ale cavaleriei franceze în nordul Franței, conduse de generalul Gallifet, s-au terminat cu o luptă la care au lăsat parte 7000 de oameni, și cu o defilare pe dinaintea comandanțului suprem. — Generalul Gallifet s-a declarat foarte mulțumit. — La manevre au asistat un mare număr de oficeri străini.

DIN JUDEȚE

Schilodit de tren. — În ziua de 15 August, pe cind trenul de pasageri venea din Brăila să staționeze în gara Buzău, mai năntă de a se popri în gară, individual Enache Gheorghe Cobzaru din comună Cislău, județul Buzău, sărind din vagon i s-a apucat piciorul săng în scară, tăindul roatele vagonului.

Alimentarea Brăilei cu apă. — Cetim în „Messengerul Brăilei”:

„Eri 13 August a fost a treia licitație pentru darea în întreprindere a alimentării orașului nostru cu apă filtrată, înzăsi de astă dată, ca tot-d'a-una nu s'a presentat nici un concurrent; numai doi doritori platoșici au făcut apariția prin sală primărie și s-au întors precum au venit.

Evident că condițiunile acestei întreprinderi sunt atât de vicioase, încât nici un doritor de a lua o asemenea concesiune nu se poate incura cu noi. Trebuie să modifice aceste condiții, căci alintarea se vor ține licitații peste licitații și se vor face cheltuieli de publicații care costă cel puțin cîte 1000 de franci fiecare, și rezultatul va fi, că nici un doritor nu se va presenta.

„Aflăm că două case din Londra și Bruxel cer amânarea licitației ca să studieze afacerea, de sigur însă că înzăstă ce vor fi condițiunile și vor lăsă seama și nu vor concura.

„Si cine o fi făcut asemenea condiții unei inaceptabile? Este de dorit ca să nu mai facă tot el și cele viitoare, căci va trece ierna întreagă și noi nu vom avea dată în antreprișă această importantă lucrare, și ne vom fiugă ca prigoriile și în vara viitoare fără apă.

O gară nesigură — Aceeași foaie spune:

„Pungășii manosi se immulțesc din ce în ce mai mult, și se pare că centrul cel de operări este gara Brăilei.

„Sunt trei patru luni de cănd așa s-a pungășit din posunarie din năuntru, d-nu Lambru Ștefănescu de un portofoliu cu cinci-sase seute de franci în bilet de bancă, mai în urmă d-nu Teterian de o mie lei și alți căi-va comercianți de care nu ne aducem aminte acum, și nici unul din acei pungășii monofoni care estrag portofoliile din posonarele călătorilor cu atâtă finețe nău fost prinși până acum.

„Zilele acestei vedem că iarăși a punctat un călător, un d-nu Petre Traian din București și de astă dată de o sumă destul de însemnată de 5000 de fr. în bilet de bancă și două polițe în valoare de 10,000 de franci. Pungășul încă și nădescoperit.

„Ar fi bine ca poliția să fie mai vigilentă, să înceapă a observa de aproape

pe indivizi suspecti cără vin la gară și să caute a prinde o dată pe acești puneri cără au devenit o calamitate pentru călători.”

UN RESPUNS AUSTRO-MAGHIAR

Articolul profesorului Dahn din Königsberg a văzut de mult lumina, și cu toate acestea nu l-am văzut comentat, criticat sau nimicit de nici o foaie vieneză. Să pentru un motiv foarte simplu. Ziarele vieneze au văzut că acest articol nu cuprinde de căt adeveruri și că oră ce incercă de a returna conclușile cea stabilă autorul, nu se poate termina de căt cu rușine.

Ceea ce se pare însă imposibil — fiind că este irațional — Vienezilor mai conștiincioși, e o sarcină din cele mai usoare pentru Ungurii său Jidovii Maghiari să din capitala Ungariei. «Pester Lloyd» nu și bate capu mult, iecondiu în mănu, și întocmai ca și când ar fi vorba de a nimici un pașiș, se repede asupra bietului profesor din Königsberg și el urăște printre recentă invasione a Tatarilor, se spără, și oamenii cără le locuiau fugă și care încotro putu pentru a scăpa de nevoie. Năpasta căză atunci pe boerii orăniți cu stringerea dărilloi. Apropii domnesle le stău execuție prin case pentru a își să plătească cu din alor ceea-ce nu mai era cu putință să adune de pe contrabuabil. La rândul lor, boerii se despără. El tinură sfat, și, văzând că nu este alt chip de scăpare, trecuță cu totii peste plaiul Vulcanul și pribigără în Ungaria.

Printre oamenii de frunte cără se părăsira țara cu acea ocazie era un băbat însemnat, Matei Aga, fețorul lui Danciu Voronicul, din neamul Brâncovenilor, a cărui dregătorie fusese de a aduna contribuționile în județul România. Nu intră în cadrele restrinse ale acestui studiu să povestesc luptele întreprinse de Matei Aga, în capul boerilor, pentru a returna starea de lucru sub care gemia patria sa. Voit spune numai, în treacăt, că, după o serie de peripeții, ajutat de amicul său Abaza-pașa, guvernatorul vilaietelor din Dunăre, și susținut de voința Românilor, cără făcuseră mare sfat și socotiseră că, după cum era țara perită și măncată de străini, numai dănsul, prin bunătate și înțelepciunea sa, va putea să aducă o îndreptare, el fu ales Domn, în anul 1688, și se sui pe scaunul său, cu măne pompe, în ziua de 20 Septembrie același an. Istoria îl pomeneste sub numele de Matei-Basarab-Voevod.

Incepurile domniei lui Matei-Basarab fură din cele mai grele. Pe lângă răni și suferințe poporului ce au vindecată și îndulcătă, el trebuie să se lupte și cu intrigile catorva boerii gelosi de a' vedea pe tron, cără il atacă cu ajutorul străine. El și totușă să facă față tuturor nevoilor. După ce învinse pe toți competitorii săi, nimici păreri ce urziseră contra lui Constanținopol și silii pe Sultanul Amurat să recunoască ca pe cel mai apt de a guverna cu bine și de a duce pacea și o dihna în țară. Lipită prin aceste succese, el întreprinde atunci o serie de reforme, de înbunătățiri interioare, de fundații pioase, pe care domnia lui relativ lungă, de 21 de ani, îl permise să le execute. Si cu toate că au să inducăsă, el trebuia să înveacă să se întreacă și înveacă să se regreseze pe lângă ideea de drept, și ideea de onestitate și sentimentul de podoare.

Cu frumoase flori se impodobesc hegemonia germană, care bântuie biețul nostru continent de 12 ani.

DIN ISTORIA DREPTULUI NAȚIONAL

Despre penalitatea la Români în timpul lui Matei Basarab și lui Vasile Lupu.

Domnile prim-președinte, Domnilor președinți și consilieri,

Acum un an, cu ocazia aceleiași solemnități care ne adună astăzi, mă încercam să zic căte-va cuvințe asupra istoriei dreptului român. Buna-voință cu care ați primit silințele mele și incurajările cu cari m'ati onora, mă îndeamnă să urmărez pe acești calice. Voiu cătă dar tot în vechile noastre privilegiile subiectului cu care emi propun să vă întrețin. Căci nimic nu mi pare mai folositor și mai instructiv ca cunoștința bătrânelor așe-dințimele ale unui popor.

Ci, dacă este adeverat că moravurile sunt adesea oglinda fidelă a unei națiuni, apoi, fară îndoială că, în legislația sa, vom găsi cel mai sigur indiciu al civilizației de care este susceptibilă.

Trei-zece de ani după asasinarea lui Mihai-Viteazu, care avu loc, după cum

bat. Sarah îl urmări cu ochii până la usă, apoi, văzând că dispar, se repezi la fereastră. Se urcară în cupeul lor, care aștepta, cu doi căi înhâmați care aveau buflanturi de satin alb la urechi. Ușa trăsurii să închise, și plecară repede pe sub boltă de la intrare. O noapte întrecoasă se făcu dinaintea ochilor Sarei, căută în jurul ei un reazam, și găsi clanța ușii care deuse în camera ei. Să târă până la ea, și, acolo, căzu pe un scaun. Rămase nemîncată, neputind intoarce nicăieri năinele nișă pioare, dar negăsindu-și, d'o-data, totă luciditatea spiritului.

Forțele sale fizice o părăseau, vigorele intelectuală i revenea; și zise, cu groznică slășiere de inimă, că totul era sărăsit și că, de acum înainte, nu mai era nici o speranță pentru ea. Acela pe care'l adora plecase. Era solitară. Înțelegea cătă să se strângă în brațele lui Petre. În brațele lui! Sălii atât de multi cugetând astfel, în căt speră că are să moară. Dar nu luse atât de favorizată; era încă rezervată pentru alți dureri.

Oh! de sigur, bă

Moise Movilă-Vodă, văgând că țara ferbea în greutăți și netocmele, el se deschise a primi în sarcina de a aduce o îndrepătare patriei sale, și, în anul 1634, un an după suirea lui Matei Basarab pe tronul Munteniei, el se aseză cu cinste pe gloriașul scaun al lui Stefan cel-Mare.

Domnia lui Vasile Lupu, ca și a lui

Matei Basarab, fu o bine facere. El și

indrepătă silințele spre ușurarea greutăților ce apăsau asupra poporului, înființă o mulțime de instituții folosite, și

după o domnie de 19 ani, prin harnică

și imbelisgata lui administrare, care făcea pe cronicarul Miron Costin contumaciorul lui, să zice că „a fost cătăva vremi fericite pentru Moldova atunci a fost

cădă țara era plină de aur, cu boi de ne-

goj, cu cal, cu miere și sărac pe acele

timpuri nu se afă,“ el merită să fie in-

nămărat de istorie printre domnii cel

de frunte ce să domnit în această țară.

Dar ceea ce face domniile lui Matei

Basarab și lui Vasile Lupu interesante

din punctul de vedere care mă ocupă sunt

lucrările legislative întreprinse de acesti

Domni,

și care formează cele mai vechi

monumente de legislație plastică ce istoria noastră cunoasce. Se scie, în ade-

văr, că, înainte de Matei Basarab, legi

scrise în Muntenia nău existau, și rapo-

rurile dintre justițibili se regulau după

străvechi principii ale dreptului Roman,

conservate și consfințite prin obiceiul locuitorilor. În Moldova, din contra, Alexandru

cel Bun, în al XV secol, edictase un co-

dice basat tot pe dreptul Roman, însă

acei codice, cu timpul, fusese așa de stricat și de schimbă, în căt nu se mai pu-

tea cunoasce, și trebuința unor noi le-

giuiri se simțea aci tot așa de imperio-

ca și în Muntenia. Vasile Lupu și Matei

Basarab complectărează aceste lacune. Cel

d'antă publică pravile sale, în anul

1646, sub titlu de *Carte românească pe învățătură de la pravile impărdătici și de la alte judecăți*. Cel d'al doilea le deta-

la lumină, în anul 1652, sub titlu de *in-*

dreptarea legii cu Dumnezeu.

— Amendându aceste corpuși de legă-

vu putere până la așezarea Domnilor

fărișorii în țară.

De sigur că nu mă pot opri un sin-

ger moment pentru a face măcar o

scurtă analiză a coprinsului acestor bă-

trane monumente de legătură române-

ști.

STIRI MARUNTE

O țară fericită e Brasilia. Cu toate că are mărimea unui imperiu din cele mai mari din Europa, armata ei nu e de căt de 12,000 oameni, dintre cari jumătate de sigur oficeri.

La inițiativa marelui duce Vladimir va avea loc în Petersburg, în anul 1885, o expoziție internațională artistică.

„Gazette de Roumanie“ afiș din Sibiu că archiducele Rudolf împreună cu principalele de Wales va face o vînătoare de ură în munții Transilvaniei între 15 și 20 Septembrie. Vor fi însoțiti și de archiducele Eugen și de mai mulți membri ai nobilimel.

Canalul de Corint, ale căruia lucrări au început și înaintează cu mare înlesnire, va fi gata în patru ani. — Cheltuiala va fi de 1 milion lire engl. — Corabile cari merg din apusul Europei spre Turcia și Marea Neagră, vor dobândi prin acest canal o reducere de drum de aproape 300 kilometri.

Universitatea din Philadelphia, Statele Unite, s'a imbogățit cu o nouă dar ciudată catedră. — În Martie trecut murind un care sare Seybert, lăsă universitatei 60,000 dolari, spre a se crea o catedră exclusiv pentru cercetarea spiritismului modern. Universitatea a primit darul.

TURBURARILE IN CONTRA OREILOR IN UNGARIA

Turburările cari dominesc actualmente în Ungaria în contra Orelor sunt pe cale a intrece pe cele din Rusia, dacă nu în rezultatele devastării, desigur însă în organizația de care se bucură.

Preutindinea unde încep, poporația este adusă de la țară cu trăsurile pe care nu se stie cine le plătește; și înarmată, în mare parte cu revoleri, cu care trag fără nici o jenă asupra armatei. Ea are, afară de aceasta, un cap, un șef, pe care îl aclamă în mijlocul operelor sale de distrucție, pe deputatul Isztoczy; și a avea un șef în astfel de imprejurări nu însemnă puțin.

In fata dimensiunilor grave ce iea această mișcare, guvernul din Pesta nu găsește alt expedient, de căt întrebuită forță armată și starea marțială. Soldații împușca și trag cu baioneta fără nici o cruce asupra poporului. Morți și raniti sunt numeroși. Se descuragiază însă pentru aceasta poporul? Nu; el se îndărjește și mai mult, și din această cauză, forța armată e un mijloc de tot gresit pentru curmărea acestor migrați.

Poporul s'a scusat, căci nu mai poate suporta povara robiei economice semite. Desfășurarea acestei robii rușinoase ar fi de datorie guvernului și nu massacrarea impălatului, care a început să își facă dreptate singur când a vîzut că alții nu î-o fac.

CURIERUL TEATRELOR

Dam astăzi numele artiștilor operii, deoarece angajații:

Primi tenori dramatici: *Prevost și Pro-*

caci.

Prim tenor absolut lejer: *Brasi.*

Prim bariton absolut: *Sparapani.*

Prim baritor brilliant: *Argenti.*

Pimb bas absolut: *Roveri.*

Prima-donna absoluta, mezo-caratere: *Marianina Lodi.*

Prima-donna absoluta, mezo-soprano: *Mey.*

Prima-donna mezo-soprano: *Melli.*

— "Tî cer viață și onoarea acelora pe care îi iubești."

— Dar...

Frossard să supărăse..... In timpul acestei discuții, contesta înaintase mult, și poate că era să îl scape..... Arăta lui Merlot două brațe, a căror vigoare îl-o arătase deja.

— Dă-m'o, său, îl-o ia, zise el.

Apoi, schimbându-și indată tonul.

— Nu! nu ameninț! Cu un om așa de brav ca dă, ar fi inutil: mă adresez la bunătatea d-le, căci în realitate este prea bun..... Aș să pricinuiesc, rezistându-mi, nenorocirii ireparabile....

Merlot, impresionat de căldura cu care îi vorbea Frossard, tuși, și răsuși cu furie mustața și, scotând falcul pătrat de hărție din buzunar:

— Tine, zise el, intinzându-l lui Frossard.

Acesta dete un tipărt de bucurie strânsă pe Merlot pe inimă sa, în căt îl năbușă, și-i zise: o să sfârșim prin a ne iubi! Să, lăsând pe vechiul său inamic cu totul ametit, care nu șia

dacă trebuie să se bucure său să se supere, se repezi pe scară. Ajuns pe trotuar să uită în jurul lui. La trei stele de pași, coborând soburgul în direcția uneia strădei Regale, zări pe Sarah. Începu să alerge, neîngrijindu-se de de ce va zice lumea și oajunse. O urmări la distanță, trecând aplecat pe

Despre prima-donna absolută dramatică, se tratează în momentul acestuia cu Mountalba, de la opera mare din Paris, — *Decepeda de la S-t Carlo din Neapol și cu Raimondini*, care actualmente cântă la Valencia în Spania.

Au avut ocazie să vedem o scrisoare din străinătate care oferă direcționi din București suma de 10,000 fr. spre a ceda pe *Prevost și 5000 pentru Mey*. Direcția a refuzat.

Vom reveni.

Grădina Stavri. Sâmbătă, 20 August, beneficiul d-rei Amelia Wellner. Să va represinta, pentru prima oară în românește, hazăria farsă: *Les folies dramatiques*.

Îată, după așa, numele piesei și ordinea întregului spectacol: *Năبدăile dramatică, drăma, tragedie, operă-ballet* în 5 acte și în 8 intrăcte.

Partea I: *Caracala*, tragedie ca și în versuri, de d. Coccotarc, poet al scărelor bunului său;

Partea II: *Influența fatală*, drăma modernă și umanitară de d. Dovleac, dramaturg puțin literat.

Partea III: *Gargouillard*, operă clasică, musica de maestrul Vitelus.

Partea IV: *Mare ballet cu apoteosă*, compus de cel ce l-a compus.

Direcționea, prevăzătoare pentru industria spectacolilor, are oricare a preveni publicul că să vor găsi destule bastițe la control.

Maș este, oare, nevoie să indemnăm publicul a merge Sâmbătă seara?

Reporter

VARIETATI

Albumul Ischiei. — Cu ocazia serbării din Paris pentru victimele de la Ischia, s'a vândut un album, conținând ilustrații și articole de către mulți pictori și scriitori. Cel mai scurt articol e al lui Cle-

mențau. Iată!

„Noi iubim Italia și nu vom separa soarta ei de a noastră. Să nu uite Italia-nienii! Oră-cine urăște Franția, e nece-

sarmente un inimic al Italiei.“

Serviciul telegrafic al „Români Libere“

30 August — 9 ore dimineață.

Moskwa, 13 August

Se citește în „Gazeta de Moskwa:“ Rusia voege pacea și nu găndește să atace pe Germania. Căt despre Austria, politica ei în Orient nu îngrijește pe Rusia, căci aceasta slabeste imperiul Austro-Ungar ceițel atrage ura popoarelor din Balcani. Amicitia ei cu Serbia nu va vindeca acest neajuns.

Berlin 30 August.

„Gazeta Germaniei de Nord“ crede că a meritat prin articoul său recent recunoașterea tuturor amicilor păcii, chiar în Franția. Ea adaugă că un mare ziar din Paris a zis cu drept cuvânt, că limbajul violent al presei germane va inceta impreună cu cauza ce l-a provocat.

Madrid, 30 August.

Să hotărît că regele Alfonz se va duce în Germania spre a urma mărele manevre și că va traversa Franția la ducere și la întoarcere.

Salzburg, 30 August.

Principale și printesa de Bismarck, însoțiti de fiul lor comitele de Herbert, s-au sosit la 1½; și scoborit la hotelul de Europa.

La 3 ore a sosit comitele de Kalnoky, ministrul al afacerilor străine al Austriei care a fost primit la gară de comitele Herbert; a scoborit asemenea la hotel de Europa.

sub ferestrele magazinelor, pentru că daca din întâmplare tînăra femeie va intra în capul, să nu'l văză. Tot mer-

gând să găndește: unde să fi ducend?

Mersul îl era repede, părea grăbită dă ajunge. Apucă pe strada Regală. Frossard începu să fi cu totul neliniștit. La capătul strădei Regale era piată Concordie și Sena. Avu o visiune ingrozitoare: apa noroioasă, curgând cu sgomot pe sub punți, și spumand dă dată de isbirea unei corpe ce cădea. Tremură. În disperarea ei Sarah se hotărise oare să moară? Această femeie elegantă, distinsă, cugetare care la acest sfârșit grozav, nedemn, public? Se mai apropiu de ea. Fie preocupare fie osteneală, mersul contesei devenia mai incet și mai puțin regulat. Se oprea din timp în timp, ca și cum ar fi stat la îndoișală daca trebuia să înainteze, ca și cănd forțele ar fi părăsite!

(Va urma).

Agram, 30 August. „Gazetta de Agram“ zice că comitele Jucsevich, guvernator Croației, a făgăduit dă execuție deciziunile Consiliului de miniștri, sub condiția insă că această execuție să fie posibilă fară a ridică vrăo resistență în populația Croației. Dar azi guvernatorul și coavina ca populația croată se va expune la orice consecințe ale unei rezistențe mai curând de cătă a toleră ilegalitatea ce găsește în puerarea pe edificile publice a mărcilor cu inscripții în limba ungurească.

Pesta, 30 August.

O bandă de 400 oameni armăti a dispus în noaptea din urmă toate proprietățile jidovilor din Sighet.

(Hava).

Societatea „Economia“ din București.

D-nii Membri ai acestei societăți sunt rugați să se întrebi în sedință extraordinară în ziua de Joul

